

Oče: Vse to je res, ali vendar so mu ljubši naši domači prašiči, katerim se naredi pod kožo debela slanina (špeh), ki se izcvrè in rabi v mast.

Mati. In turšični žganci, z mastjó dobro politi, so izvrstna jed, in ravno danes jih boste imeli.

— 6.

Razne stvari.

Drobtine.

Opomin.

(Po Goethe-ju.)

Srečo čes drugód iskati,
Čuj saj ona išče te;
Uči se, ž njo prav ravnati
Saj pri tebi vedno je.

Pouki in resnice.

Siromaštvo ni sramota.
Pokorščina je kinč otrokom.
Previdnost ni še nikomur škodovala,
Mladina se uči, starost se časti,
Hudobnež se boji svoje sence.
Vse posvetno mine.
Posojilo skrbi dela.
Hitéti ni dobro.
Plemenit človek se ne maščuje.

(Prebivalstvo.) Po najnovejšem štetju ljudi 31. dec. 1880. l. ima Ljubljana 24.940 prebivalcev; Celovec jih ima 17.000, Gorica 19.438, Zagreb 30.000, Maribor 16.024, Celje 5170, Idrija 4179, Kamnik 1800, Ljutomer 1200.

Kratkočasnice.

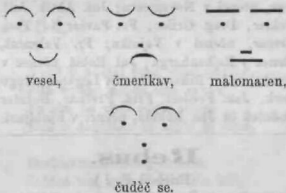
* „Mati, zakaj ne načnete óne debele slanine (špeha), ki visi gori pod streho?“ — „Le počakaj, ljuba hčerka, načnemo jo, kadar pride dolgi dan.“ Te besede je slišal sosed, in ko nečega dne ni bilo matere domá, uporabi to priložnost, ter pride v hišo k hčerki in jej reče: „Dober dan! Kje je óna slanina, ki mi jo je mati pustila?“ — „A kdo ste vi?“ vpraša hčerka. — „Jaz sem dolgi dan,“ odgovori sosed. — „A to ste vi! Nu potlej se popníte tjá gori na podstrešje

in jo vzemite,“ odgovori nepremišljena hčerka.

* Nek trgovec je napravil v svoje prodajalnici razprodajo ter je prilépil na vrata vélik list papirja, na katerem je bilo zapisano, da se tú prodaje blagó po istej ceni, kolikor je on dal zanj. „Za božjo voljo, kako je to mogoče,“ reče mu sosed, „saj vi za to blagó niti niste novčica dali.“

(Stavčeva kratkočasnica.)

Nek stavec si je za kratek čas prav dobro sestavil iz naslednjih pik in črtic naslednje človeške obraze:



Uganke.

- 1) Druge oblači, a samo golo okrog hodi; kaj je to?
- 2) Zijá, pa jezika nima; kdo je to?
- 3) Kaj imaš na desnej roki, kadar greš v šolo?
- 4) Bele kokoške izpod strehe gledajo, pa so vender mokre. Kaj je to?
- 5) Verige, čeverige, same so se skovale, same so se razkovale.
- 6) Na kamenu leleče: lele meni do Bogá, vse polje sem pozobal, pa se še nisem nazobal; kaj je to?

(Odgonetke uganek v prihodnjem listu.)

Rešitev rebusa v 2. „Vrtčevem“ številu.

Dež za solncem mora biti, za veseljem
žalost priti.

Prav so ga rešili: Gg. Jos. Cesar in Makso Armic v Ljubljani; Ivan Tosti, tehničar v Trstu; Fr. Čokelj v Trstu; Fr. Kraut v Bistrici nad Pliberkom; Jos. Rádež, diurnist in Fr. Hladnik, zapisnikar v Logatcu; Iv. Grebenec, uč. v Svetini; M. Katalan v Trstu; L. Ahačič v Trzinu; Fr. Zega, J. Barle, Tone Mišic, Bine Rozina, Lojze Dido, Gustav Weibl, Fr. Praunseis, Edi Wohinc, Tone Krese, Ant. Pezdirec, Mart. Kerin, Jos. Knez, Fr. Penca, Fr. Guštin, Jan. Lavrič, Ig. Sitar, Ant. Bojanec, Jos. Žagar, Iv. Bobek, Iv. Zorko, H. Bojanec, Fr. Klinc, Jos. Rems, Jos. Petrič, Fran. Poček, Jan. Pezdirec, Iv. Nemanic, Iv. Ivanetič, Matej Germ, Jos. Germ, Miko Požek in Ant. Zorec, dijaki v Novomestu; Maks Konečnik, dijak v Gorici; Rud. Horvat, Ant. Antončič in Jos. Gradec, dijaki v Ljubljani; Maks Jeglič, učenec v Gorici; Jože Oset, Jože Krizanc, Mih. Solar, Jož. Žveglar in Pet. Čavž, učenci v Št. Jurji na juž. železnici; Matevž Trepel, Alojz in Ant. Spendé, učenci v Gornjemgradu; Feliks Kovačič, učenec v Gorici; Jož. in Alojz Vindišar, in Karl Ogo-revc, učenci v Novomestu; Jos. Antik, Ant. Dokler, Drag. Grilec, Fr. Pavšar in Tom. Vrečar, učenci v Vojniku; Fr. Valenčak, učenec v Rajhenburgu; Jul. Robič, učenec v Lembahu; Iv. Rihar, učenec v Logatcu; Hugo Turk, Jan. Foederl, Frid. Pretnar, Božidar Vodusek in Jan. Robida, učenci v Ljubljani.

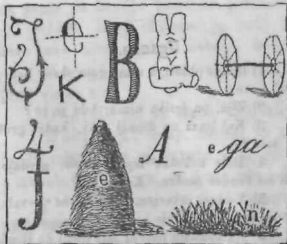
Matilda Sebenicher, gospá na Rakeku; Alb. Treven, gospá v Idriji; Jera Pirc in Marija Eržen, gospodični v Idriji; Sofija Pirc, učiteljica v Trzinu; Rozalija Golavšek, kmetiška hči v Grizah; Minica Sajovic, učenka v Kranji; Terezija Kupnik, učenka v Vojniku; Micika Potočnik, učenka v Sori; Ana Branke, učenka v Ljubljani; Aleksandra Potré, učenka v Rajhenburgu; Franjo Rihar, učenka v Logatcu.



Gosp. P. S. pri Sv. B.: Vaša povest „Boljša dežela“ ne ugaja našemu listu, ker je bila užé Bog si ga znoj, kolikokrat natisnena. V Kristofa Šmida „Sto malih pripovedek“ jo najdete na strani 141. Žalostno, da nekateri tako malo slovenske knjige čitajo! — S: M. v G. in drugim: Rebusov smo dobili precejšno število; kar se bo dalo opiliti, radi bomo priobčili s časoma, a to se zna, da kar je boljšega blaga, pride poprej na vrsto. — J. K. v B.: Vaša pesen „Zlato jabolko“ nij še ugodna za natis in se tudi ne dá opiliti, ker ima premalo dobrega zrna v sebi. — J. M-t-n, v Lj.: Vaše narodno blagó pride časoma na vrsto, vse na-jedenkrat nam nij mogoče. — L. K. v Č.: Na Vas nismo pozabili, vedno Vas imamo pred očmi; ali žalibog, tako smo obloženi z delom, da ne moremo vsem ustreči. Vaše „Rozike“ priobčiti ne moremo; o tej zadevi bi bili radi z Vami ustmeno govorili, a Vas ni bilo k nam, kakor ste nam bili obljubili. Druga Vaša povest, ki smo jo ravno dobili, pride na vrsto. Srečen pozdrav! — Jos. L. v G.: Le večkrat kaj, vse pride na vrsto; v današnjem listu ni bilo mogoče. Srečen pozdrav od vseh Vaših prijateljev! —

Rebus.

(Priobčil F. J.)



(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Prošnja.

Vse óne čast. gg. stare naše naročnike, ki so 1. in 2. „Vrtčevó število užé prejeli, pa nam niso še naročnine poslali, a tudi „Vrtca“ nam niso vrnili, prosimo najáljudnejše, da nam naročnino skoraj pošljejo, da bomo znali pri čem da smo; a nam je tudi nemogoče redno list izdajati, ako nam naročnina tako neredno dohaja.

Vse óne čast. gg. naročnike, ki našega lista ne dobé o pravem času, prosimo, da nam to takój obzenanijo, da se bomo znali pritožiti na dotično pošto.

Uredništvo „Vrtčevó.“

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Naps: Uredništvo „Vrtčevó,“ mestni trg, štev. 9 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.